

[Finansministeren.]

al Formue i fast Ejendom, altsaa hovedsagelig Jord, derfor lagde man den Gang udelukkende Afgiften paa Jord. I vore Dage er, hvad vistnok Retsforbundet ikke i fuldt Omfang forstaar, Formuen meget mere mangfoldig, og derfor maa man i vore Dage bruge en anden Form.

Det er ikke rigtigt, naar det ærede Medlem Hr. Tesdorpf siger, at Regeringen ventede $\frac{1}{2}$ Aar, før den meddelte Rigsdagen, om den vilde fremsætte Forslag om en Eengangsskat. Det udtalte jeg i dette høje Ting den 10. Januar i Aar, hvilket var 2 Maaneder og 3 Dage efter Ministeriets Danelse.

Hvad angaar § 37, altsaa Henstandsparagraffen, vil det ikke være muligt at give nogen detailleret Regel for, hvordan den skal administreres. Den skal administreres individuelt. I nogle Tilfælde skal man give en lang Henstand, i andre Tilfælde en kort; i nogle Tilfælde skal man tage Sikkerhed i fast Ejendom, i andre Tilfælde anden Sikkerhed, i andre og formentlig mange Tilfælde igen slet ingen Sikkerhed. Det maa indrettes efter de individuelle Forhold. Det maa gælde her som ved Eengangsskatten overhovedet, at man maa varetage to modstridende Interesser. Paa den ene Side skal man selvfølgelig gennemføre Saneringen saa effektivt som muligt, paa den anden Side skal man passe paa ikke at slaa for meget i Stykker. Her maa man søge at afveje Hensynene mod hinanden i det enkelte Tilfælde.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. V. Buhl har Ordet for en kort Bemærkning.

V. Buhl: Jeg erkender, at den højtærede Finansminister ikke sagde Herregud, men efter min Opfattelse tog den højtærede Minister flot, for mig forbløffende flot, paa Problemet om de 600 Mill. Kr. Den højtærede Finansminister sagde, at det er dog kun en Gradsforskel, der foreligger, og den højtærede Minister søgte yderligere at udviske Forskellen derigennem, at han trak Linien op for det Beløb, som Professorudvalget var kommet til, og stillede saa henholdsvis Flertallets og Mindretallets Forslag i Relation dertil og sagde: ja, saa er Forskellen fra Professorudvalget ikke synderlig stor. Men der er unægtelig den meget store Forskel, at Ministerens laa under og vort laa over Professorudvalgsgrænsen. Men det kunde kun virke eller virkede i alt Fald paa mig som et Udtryk for at markere, at disse 600 Mill. Kr. skulde man ikke tillægge for stor Betydning. Naa, det er og bliver

jo „kun“ 600 Mill. Kr., og enhver kan tillægge disse Penge den Betydning, han vil. Dertil kommer altsaa yderligere de 500 Mill. Kr.s Forrentning og Amortisation.

Maa jeg med Hensyn til Spørgsmaalet om Skatteadministrationen sige, at jeg tænkte ikke specielt paa Københavns Skattevæsen, men jeg har virkelig ogsaa gennem Aarene faaet et betydeligt Kendskab til Skatteadministrationen ude omkring i Landet, vistnok til Dato i hvert Fald et noget større Kendskab, end den højtærede Finansminister har kunnet naa at faa, og jeg nærer ingen Tvivl om, at man ikke behøvede at vige tilbage fra noget af vore Forslag af tekniske Grunde. Og jeg vil føje til, at der findes i det, den højtærede Finansminister har foreslaaet og faar gennemført, Problemer, som er mindst lige saa vanskelige som de Ting, man har afvist af tekniske Grunde eller paa Forhaand af tekniske Grunde, for jeg tvivler jo ikke om, at det var andre Grunde, der laa bagved.

Aksel Larsen: Saa vidt jeg opfattede den højtærede Finansminister, sagde han som Svar paa mine gentagne Spørgsmaal kun det, at han ikke er helt klar over, om alle de frigivne Skibspenge kommer med ind under Eengangsskatten, bliver beregnet som Formuestigning. Jeg beklager, hvis jeg virkelig for anden Gang har udtrykt mig saa uklart, at den højtærede Finansminister ikke er i Stand til at opfatte, hvad jeg har spurgt om. Jeg skal gentage mine Spørgsmaal og bestræbe mig for denne Gang at gøre det saa klart, at det ikke kan misforstaas. Jeg har stillet et Grundspørgsmaal, som jeg ogsaa har stillet paa Tryk i Betænkningen; hvis den højtærede Ministers og Flertallets Affattelse af Bestemmelsen om Vurderingen af Skibe bliver vedtaget, bliver der saa Tale om nogen Formuestigning for Skibe og i givet Fald hvor stor eller hvor lille? I Tilslutning dertil har jeg spurgt, om de ikke frigivne Skibspenge, som man ved, Rederierne har tjent, som er deres Formue, som man med Sikkerhed kan regne med, at de vil faa hjem før eller senere — hvis Regeringen ikke giver dem Dispensation og siger, at dem maa de gerne bruge i Udlandet, som jeg forstaar, man er i Færd med at gøre for andre Penges Vedkommende —, kommer ind under Formuestigningen. Det kan jo ikke være saadan, at blot fordi det passer Rederierne at sige: det skriver vi ikke ind i vore Bøger endnu, skal de slippe, naar Pengene er indtjent i Fjor eller i Forfjor eller endnu længere tilbage. Det er det, jeg har spurgt om, og jeg haaber, jeg